

מ"ת 2006/03/20 - נסים מסארה נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

מ"ת 2006-03-20 מדינת ישראל נ' מסארה
תיק חיצוני: 97431/2020

מספר בקשה: 6

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	נסים מסארה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטת שחרור, לביטול תנאי שחרור לרבות ביטול פסילה עד תום ההליכים.

רקע:

בתאריך 5.3.20 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בשכרות מחמת סירוב לבדיקת שכרות לפי דרישת שוטר בניגוד לסעיף 64(א), 62(3), 64(ב), 39א לפקודת התעבורה, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, עבירות מיום 5.3.20.

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 5.3.20 בשעה 01:31 או במועד סמוך לכך, ברחוב הנשיא ויצמן 8 בעיר חדרה או במקום סמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה מ.ר. 5684253, דרך עירונית, שעת לילה תאורת כביש פעלה במקום; ובמועד ובמעמד האמור לעיל נהג הנאשם ברכב מנועי בקלות ראש במקום ציבורי בהיותו שיכור בכך שסירב לבדיקת שוטר לבצע בדיקת דם; וללא פוליסת ביטוח המכסה נהיגתו.

מדובר במבקש אשר הינו נהג חדש ומחזיק ברישיון נהיגה משנת 2019, ובעברו הרשעה משנת 2017 בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה כלל, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש ולפסילה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בדיון מיום 5.3.20, לאחר שמיעת טענות הצדדים, הסכימו הצדדים על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ועל שחרורו של המבקש למעצר בית בביתו, עם חלונות התאווורות יומיים, בפיקוח אביו ואחותו, ועל פסילה עד תום

ההליכים; ובהחלטה מיום 5.3.20, לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהונח בפני ונחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה בתיק החקירה המספקות לצורך שלב זה, ולאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים, ונוכח הסכמות הצדדים, הוחלט על שחרור המבקש בתנאים מגבילים, לרבות פסילה עד תום ההליכים, כמוסכם.

ביום 12.3.20 הסכימו הצדדים על שינוי התנאים המגבילים באופן שיותר למבקש לצאת את מעצר הבית לעבודה; ובהחלטה מיום 12.3.20 הוריתי כי המבקש יוכל לצאת לעבודה בפיקוח המעביד, כמוסכם, ויתר התנאים המגבילים נותרו על כנם.

התיק העיקרי קבוע להקראה; ובשל מצב חירום הקורונה ישיבת הקראה שהיתה קבועה ליום 18.3.20 נדחתה ליום 17.9.2020.

עתירת המבקש מיום 11.5.20 לעיון חוזר לביטול או לקציבת פסילתו עד תום ההליכים נדחתה בהחלטתי מיום 20.5.20.

למען שלמות התמונה יצוין, כי בדיון בבקשה אז טען ב"כ המבקש, כי פנה למשיבה בבקשה לעיון בחומר חקירה נוסף, אשר יכול ויהא בו להוסיף על נימוקי הבקשה; ומשאפשרתי למבקש, על אף התנגדות המשיבה, להגיש בקשה מתוקנת ויקבע מועד נוסף לדיון, ביקש ב"כ המבקש לדון בבקשה כפי שהוגשה; וכאמור, הבקשה אז נדחתה, מן הנימוקים שפורטו בהחלטתי אז.

ביום 24.6.20 הגיש המבקש בקשה נוספת לעיון חוזר לביטול תנאי השחרור לרבות ביטול פסילה עד תום ההליכים, מן הטעם שנטען, כי במסגרת עיון בחומר חקירה וקבלת פרפרזה נתגלו עובדות חדשות, לפיהן הבוחן אשר חקר את המבקש בתחנת המשטרה בסמוך לסירובו לכאורה הינו מפעיל ינשוף מוסמך, דבר המנוגד לטענת השוטרים כי לא היה מפעיל ינשוף מוסמך בזמן האכיפה, והמשליך על אמינות ומהימנות גרסת השוטרים לאור האמור בדוחות הפעולה של השוטרים כי אין בנמצא מפעיל ינשוף. עוד נטען, כי חוסר האמינות של השוטרים משתקף גם מראיות אחרות בתיק; וכי אמינות גרסת השוטרים נפגעה מהותית במישורים שונים, כך שלא ניתן לדעת אם ניתן יהיה להסתמך על עדויות השוטרים להרשעת המבקש בעבירה המיוחסת. בנסיבות אלה נטען, כי יש כרסום משמעותי בראיות לכאורה לאור העובדות שנתגלו המצדיקות עיון חוזר וביטול ההגבלות ופסילה עד תום ההליכים.

המשיבה בתגובתה התנגדה לבקשה וטענה, כי בנסיבות בהן היתה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, והמבקש שוחרר בתנאים מגבילים ופסילה עד תום ההליכים בהסכמה, ונדחתה החלטה קודמת בבקשה לעיון חוזר, המבקש אינו עומד בעילות לבקשה לעיון חוזר. עוד טענה המשיבה, כי העובדה שהבוחן הינו מפעיל ינשוף ושנכח בתחנה מפעיל ינשוף איננה מכרסמת בקיומן של ראיות לכאורה, נוכח הפרוגטיבה של השוטר לבחור את הבדיקה שתוצע למבקש, ואינה סותרת את המיוחס שבאותה שעה בה סירב המבקש (ולא השעה שבה הובא לתחנה) לא היה מפעיל ינשוף זמין, ומכל מקום טענות אלו מקומן להתברר בתיק העיקרי. ובנסיבות בהן מדובר בנהג חדש, שכבר צבר לחובתו הרשעה דומה קודמת, ומצוי בתנאים מגבילים באופן חלקי בלבד והותר לו לעבוד, יש להותיר את התנאים שנקבעו על כנם.

ביום 8.7.20 התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים; והצדדים הסכימו כי ההחלטה תינתן בהיעדרם.

דיון

בפתח הדברים ייאמר, כי הליך בקשה לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול עוקף לערעור מחודש על החלטת המעצר (בש"פ 2274/02 עמרם נ' מדינת ישראל (18.3.2002); בש"פ 2252/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.4.2015); בש"פ 1697/18 **נאיל ג'ובראן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.03.2018)); ובקשה לעיון חוזר לא נועדה לשמש דרך לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת (ראו: בש"פ 5463/03 נסימוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפיסקה 5 (25.6.2003); בש"פ 2274/02 עמרם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.3.2002); בש"פ 2296/16 **ברטו חג' נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.2016)). הליך זה מוגבל למקרים בהם, כלשון החוק: "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק המעצרים).

"כלל הוא כי במסגרת בקשה לעיון חוזר, לא נפתח דיון מחודש בסוגיית עצם ההצדקה למעצר, או לחלופת מעצר והתנאים שנקבעו במסגרתה. עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה ארעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי.", וכי "עיקרו של הליך העיון החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה ארעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי" (בש"פ 2/06 **אייל זילברפרב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.02.2006)).

לפיכך, נאשם ששוחרר לחלופת מעצר רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע לתנאי השחרור, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות, או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה; ומשנקבעה קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, **כפי שגם הסכימו הצדדים בענייננו**, אין מקום לדיון מחודש בטענות המבקש באשר לקיומן של סתירות בדוחות של השוטרים כפי העולה מן הדו"חות והסרטונים שהיו מצויים בתיק החקירה.

בנוגע למקרים שבהם הבקשה לעיון חוזר מוגשת בהסתמך על "כרסום" בתשתית הראייתית, כבענייננו, נפסק, כי "על מנת שתקום עילה לעיון חוזר בהחלטה על מעצר עד לתום ההליכים, אשר עניינה גילויין של עובדות חדשות שיש בהן כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית, על המבקש להראות כי חל "מהפך ראייתי" של ממש או "שינוי דרמטי" בתשתית הראייתית, אשר יש בו "כדי להפוך את הקערה על פיה" (בש"פ 8093/19 **מדינת ישראל נ' אברהם רוחן** (פורסם בנבו, 21.01.2020)); ואין די שהמבקש יצביע על בעייתיות או חולשה בראיות, אלא "כדי שתקום עילת שחרור ממעצר לאחר שנקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לצורך החלטה על מעצר עד לתום ההליכים נדרש להצביע על "שינוי דרמטי" בראיות התביעה ועל כרסום מהותי בהן. נפסק כי "צריך להתקיים מהפך ראייתי של ממש, בבחינת הפיכת הקערה על פיה, כך שהכף תיטה, לאור השינוי שחל, לעבר זיכוי של הנאשם על פני הרשעתו בדיון" (בש"פ 7371/17 **אבי רוחן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.10.2017)). ראו גם בש"פ 90/15 **ראפאת דבש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 02.03.2015).

בעניינו, הטענה המרכזית שמעלה המבקש היא, כי משהוברר שהבוחן בתחנה הוסמך להפעיל ינשוף, בניגוד לטענת השוטרים כי לא נכח מפעיל ינשוף מוסמך בזמן האכיפה, אמינות גרסת השוטרים נפגעה מהותית. "ואולם, ככלל מקומה של בחינת סוגיית המהימנות הוא במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליכי המעצר, למעט במקרים נדירים בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 628, 625 (1998); 1580/13 מדינת ישראל נ' אסד, פסקה 12 (7.3.2013))." (בשפ 5608/13 **יואב בליקוב נ' מדינת ישראל**, 16.8.13); ו"כידוע, טענות מהימנות ומשקל יתבררו בהליך העיקרי ולא במסגרת הדיון במעצר (ראו והשוו: בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 629, 625 (1998); בש"פ 8620/05 היזמי נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 28.9.05); בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (לא פורסמה, 10.4.05))" (בשפ 2873/11 **מדינת ישראל נ' קאזם הייבי**, 12.5.11).

בשלב זה, אינני סבורה כי יש בעובדה שהבוחן בתחנה (אשר חקר את המבקש בשעה 04:10 מעל שעתיים לאחר שעוכב על ידי השוטרים בשעה 01:53) היה מפעיל ינשוף מוסמך כדי לקעקע את גרסת השוטרים כמשוללת יסוד באופן שאינו מאפשר ליתן בה כל אמון, ולהפוך את התשתית הראייתית הלכאורית הקיימת נגד המבקש על פיה, באופן המעמיד את החלטת השחרור בתנאים מגבילים כתלויה על בלימה.

על פי ההלכה הנוהגת, השוטר רשאי לבחור בבדיקה והוא אינו כפוף אלא לתנאים ולמגבלות שבהוראות החוק עצמן, אך לא לסוג הבדיקה שמעוניין בה הנבדק, או למועד ביצועה בזמן בו התרצה הנבדק; ונהג החשוד בשכרות איננו רשאי להחליט על דעת עצמו כי תיערך לו בדיקת נשיפה חלף בדיקת דם, או מתי יבצע את בדיקת השכרות (וראו ההחלטה בתיק ע"ח (מחוזי חיפה) 25185-06-20 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, אליו הפנה המבקש בבקשתו, וההפניות בהחלטתי בתיק בעח 10590-05-20 נשוא ערר זה).

אכן, טענתו של המבקש לפגיעה באמינות גרסת השוטרים מעוררת שאלה אשר ראוי כי תתברר; אך מדובר בטענות מובהקות של מהימנות ושל משקל, שהמקום לבירורן הוא במסגרת הדיון בהליך העיקרי.

סיכומי של דבר, אני סבורה, כי המשיבה הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כפי שגם הסכימו הצדדים; ולא מצאתי כי יש בפרפרזה החדשה משום "שינוי דרמטי" בתשתית הראייתית הלכאורית כפי שעמדה בעת הסכמת הצדדים, אשר יש בה כדי "להפוך את הקערה על פיה" במידה המצדיקה ביטול של תנאי השחרור וביטול הפסילה עד תום ההליכים.

אשר על כן, אין בידי לקבל את הבקשה לעיון חוזר, והבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, בהעדר הצדדים.